

РЕШЕНИЕ

№ 8573

гр. София, 13.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **3428** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс във вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. А., непридружен непълнолетен, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С., чрез адв. Б. К., назначена за представител по чл. 25 от ЗУБ с Решение № 3319 от 20.11.2023г. на председателя на НБПП, срещу Решение № 4378 от 18.03.2024г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Навеждат се доводи, че административният акт е немотивиран, поради излагане на противоречиви и взаимно изключващи се мотиви. Посочва, че административния орган не е изложил поотделно съображения защо приема, че на непридружения малолетен чужденец не следва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, след като не е обсъдил задълбочено както изложените данни в бежанската му история, така и актуалната обстановка в страната му по произход. Сочи още, че в оспореният административният акт не е направена дори формална преценка на висшият интерес на детето, което е било задължително предвид, че

страна в производството е малолетно дете. Претендира се отмяната на обжалваното решение и връщането на преписката за разглеждане на молбата за международна закрила по същество.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, представлява се адв. К., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли съда за отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката за ново произнасяне по молбата за закрила.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС, в съдебно заседание, не се явява, представлява се от юр.К., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне като неоснователна и недоказана.

СГП редовно и своевременно уведомена, се представлява от прокурор К., която изразява становище за неоснователност на жалбата и правилност на решението на председателя на ДАБ.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

С молба с вх. № ОК-13-2357/09.11.2023г. по описа на РПЦ – С., жалбоподателят А. А. А., непридружен малолетен (към датата на регистрацията), по смисъла на §1, т. 4 от ДР на ЗУБ, [дата на раждане] в [населено място], обл.Х., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], е поискал предоставяне на международна закрила. Личните му данни са установени въз основа на попълнена декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

На същата дата, 09.11.2023г., е съставен регистрационен лист с приложение. А. А. А. е получил копие от Указания, рег. № 15229/09.11.2023г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включващи пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на жалбоподателя същите са били преведени на разбираем за чужденеца език и последният е получил копие от тях. В административното производство чужденецът е представляван от адв. Б. Е. К. -А., определена за негов представител от Председателя на националното бюро за правна помощ на осн. чл. 25, ал. 1 от ЗПП, с Решение № 3319 от 20.11.2023г.

С писмо, рег. № М-213/03.01.2024г., съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС е уведомена ДАБ-МС, че ДАНС не възразява на лицето, регистрирано в РПЦ С. към ДАБ - МС като А. А. А., [дата на раждане] в С. да се предостави закрила в Република България, ако отговаря на условията по ЗУБ.

На основание чл. 15, ал. 4, вр. ал.1 от Закона за закрила на детето, с писмо № 15229/15.11.2023г. е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“-К. село за подадената молба за международна закрила от непридружения малолетен чужденец, че следва да бъде определен социален работник, който да присъства на изслушването на непридружения непълнолетен чужденец по време на административното производство за предоставяне на международна закрила, както и да бъде предоставен социален доклад.

С жалбоподателя в хода на административното производство е проведено интервю на 27.11.2023г., в присъствието на назначения му представител по чл. 25 ЗУБ, адв. Б. К., и преводач от/на арабски език, като няма данни за участие на социален работник и

липсва подпис на такъв в края на проведеното интервю.

На проведено интервю А. А. А. заявява, че е напуснал С. един месец преди проведеното с него интервю, заедно с двама негови братя, преминали са нелегално в Турция, където са останали за един ден, след което са преминали нелегално на българска територия, където са били заловени от българските власти.

Молителят посочва, че той е с етнически произход - арабин и е мюсюлманин по религия и изрично посочва, че не е имал проблеми в С. или в друга държава във връзка с етноса и религията му. Разказва, че в С. е живял в [населено място], обл. Р. и че не е живял в друга част на С. или в друга държава Сирийският гражданин заявява, че не е женен и няма деца, че в С. е учил до втори клас,

Чуждият гражданин мотивира молбата си за закрила с лошите условия за живот, като посочва и общото положение и войната в С.. Посочва, че е искал да напусне страната заради войната и заради липсата на условия като ток и вода. Разказва, че когато е бил на 6 години, докато той и семейството му са били напуснали дома им, от страна на групировката на ислямска държава са поставяли мини в селото им, а след завръщане на семейството, е попаднал на такава, при която е загубил три пръста на ръката си. Уточнява, че е виждал как кюрдски сили се сражават с въоръжени лица. На интервюто заявява, че не е получавал лични заплахи в С., а на зададения му въпрос защо семейството му, намиращо се в С., не е напуснало заедно с него, чужденецът посочва, че той ще се събере с тях впоследствие.

В хода на интервюто заявява, че никой не му е правил нещо лошо заради етноса или религията, както и че не е имал заради изповяданата от него религия. Не заявява да е имал проблеми с властите в С., или че не му е оказвано насилие. Чужденецът декларира, че интервюто е проведено на разбираем за него арабски език и че писмения му текст му е прочетен на арабски език. Положени са подписи от чужденеца, интервюиращия орган, представителят - адв.К. и от преводача.

В хода на производството е установено, че чужденецът самоволно е напуснал РПЦ-С. и от 08.12.2023г. е в неизвестност, за което е изготвена докладна записка с вх. № ОК-841/11.12.2023г.

С оспореното в настоящото производство Решение № 4378 от 18.03.2024г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците, е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Административният орган е приел, че кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Органът се е позовал на „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН, според който кандидатът трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящия случай не прави. Предвид необоснованите му твърдения, органът е приел за неустановено осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. Не са установени положителните предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ и с тези мотиви, искането на чужденеца в частта за предоставяне на бежански статут е отхвърлено като неоснователно.

На следващо място, органът е достигнал до извода, че липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут, като се е аргументирал с установената

фактическа обстановка, която не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Кандидатът не е бил обект на никакви посегателства и не е претърпял никакво насилие. В тази връзка е прието, че предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ не са налице. Председателят на ДАБ е констатирал, че липсва личен елемент за търсената международна закрила и е приел, че не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ.

Органът е изтъкнал, че случаят може да бъде разгледан и като проява на незаинтересованост и бездействие от страна на търсеция международна закрила, понеже видно от докладна записка ОК-841/11.12.2023г. на РПЦ - С., същият самоволно е напуснал РПЦ-С.. Като непридружен малолетен чужденец, той може да получи разрешение за настаняване на външен адрес по искане на представителя, назначен по реда на чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗУБ, след преценка за най-добрия интерес на детето в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. Прието е, че с преместването си на друг адрес жалбоподателят е отказвал да съдейства на длъжностните лица от ДАБ-МС за изясняване на обстоятелствата, свързани с неговата молба.

Същевременно за кандидата липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Приел е, че жалбоподателят не е посочил член от семейството и да има предоставена международна закрила в Република България, затова за него не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Посочените от чужденеца лични мотиви за желанието и да напусне страната си на произход не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспорения административен акт в цялост, както и допълнително представената от процесуалния представител на ответника актуална справка за Сирийска арабска република от 11.03.2024г. и от 01.04.2024г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ,

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима като подадена в срок от надлежно лице и при наличието на правен интерес от оспорване на акта.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган - председателя на ДАБ, съобразно чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните правни съображения:

Производството е протекло при нарушаване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е интервю с молителя – непридружен непълнолетен, в присъствието на служебно назначен адвокат на основание чл. 25, ал. 2 ЗПП вр. с чл. 23, ал. 2 вр. с чл. 25, ал. 1 и ал. 3, т. 2 и т. 3 ЗУБ, и преводач от/на арабски език, но в противоречие с изричната разпоредба на чл.15, ал.4 от Закона за закрила на детето, съобразно която на изслушването и консултирането на детето задължително присъства социален работник от Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящият адрес на детето, а при необходимост – и друг специалист. Цитираната норма е императивна и въвежда изискване за изслушване на

детето в присъствието на социален работник и представяне на становище или доклад от представител на дирекция "Социално подпомагане" във всяко едно производство.

В хода на разглеждане на молбата на малолетния се установява, че на основание чл. 15, ал. 4 във вр. с чл.15, ал.1 от ЗЗДт до Дирекция "Социално подпомагане" е изпратено искане за изразяване на становище или представяне на социален доклад, както и уточнение, че следва да присъства социален работник на изслушването и консултирането на детето. Видно от приложенияте към преписката писмени доказателства, на 27.11.2023г. по време на изслушването на малолетния А. А. А. не е присъствал социален работник. В тази връзка преди издаване на процесното Решение № 4378 от 18.03.2024г., не е представен и социален доклад относно малолетното дете. Във връзка с гореизложеното и обстоятелството, че правилата на чл. 15 от ЗЗДт са синхронизирани с чл. 22, ал. 1 от Конвенцията за правата на детето, който задължава Република България като страна по нея да вземе необходимите мерки, за да осигури на всяко дете, което иска да получи статут на бежанец или се счита бежанец в съответствие с приложимото международно и вътрешно право и процедури, независимо дали е придружено или не от своите родители или което и да е друго лице, подходяща закрила в ползването на правата му.

В настоящия случай нарушението на чл. 15, ал. 4 ЗЗДт следва да се квалифицира като съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК, тъй като е попречило да се изяснят надлежно всички данни относно детето, с оглед охрана на интересите му което обуславя незаконосъобразността на постановения в това производство отказ за предоставяне на международна закрила по отношение на непълнолетния. Принципът за осигуряване на най-добрия интерес на детето е установен с Конвенцията на ООН за правата на детето. Този принцип е от основополагащо значение за осигуряване на закрила и за защитата на правата на детето, като в българското законодателство понятието е дефинирано в § 1, т. 5 вр. т. 11 от ДР Закона за закрила на детето. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6а ЗУБ, съгласно която при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която съдът намира за нарушена.

Извършената в процесното Решение преценка, относно висшия интерес на детето, според настоящият състав е формална, тъй като не е съобразена с личната му история и възможността за спокойно съществуване при евентуално връщане в страната на произход. Съдът споделя напълно доводите на жалбоподателя в тази връзка и счита, че преценката на ответника относно детето е следвало да бъде подробно мотивирана, при съобразяване и с данните за конкретното място на произход (Решение № 3824 на ВАС от 12.03.2020г, по адм. дело № 8779/2019 г.).

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено при нарушаване на императивни правни норми, чието нарушаване от административния орган, настоящият съдебен състав квалифицира като съществено – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ, делото като преписката следва се изпрати на ответника за ново разглеждане на молбата, след актуализирана оценка на общата ситуация във връзка с личната история на чуждия гражданин, при съобразяване с дадените указания във връзка с прилагане на чл. 6а от ЗУБ вр. §1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 4 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. А., непридружен непълнолетен, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., чрез адв. Б. К., Решение № 4378 от 18.03.2024г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния орган на ДАБ – МС за ново разглеждане и произнасяне по молба за предоставяне на международна закрила с вх.№ ОК-13-2357/09.11.2023г. по описа на РПЦ-С. при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: